

— alternatiivse võimalusena tuvastada komisjoni mittesüüline vastutus, kuna ta ei näinud ette piisavat tähtaega komisjoni 27. juuni 2011. aasta määruse (EL) nr 627/2011 avaldamise ja jõustumise vahel, ning mõista hagejatest äriühingute kasuks hüvitisena välja järgmised summad:

— hüvitis:

— äriühingule CHARRON 123 297,69 eurot;

— äriühingule ALMET 384 210 eurot;

— hüvitamisele kuuluv saamatajäänud tulu:

— äriühingule CHARRON äriühinguga SURAJ sõlmitud lepingu osas 78 051,76 USA dollarit ehk 55 211,57 eurot;

— äriühingule ALMET äriühinguga SURAJ sõlmitud lepingu osas 69 059,18 USA dollarit ehk 48 827,61 eurot hagi esitamise päeva seisuga;

— igal juhul mõista Euroopa Komisjonilt välja kohtukulud ja 10 000 euro suurune summa hagejatest äriühingute õigusabikulude katmiseks.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad esitavad oma hagi põhjendamiseks kaks väidet.

1. Esimese väite kohaselt esineb olulisi puudusi järeldustes, millele komisjon jõudis enne otsuse tegemist: nende puuduste tõttu muutusid aluseks võetud faktilised asjaolud ebatäpseks.
2. Teise väite kohaselt on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna vaidlustatud määruse kohese jõustumise tõttu ei saanud hagejad oma tegevust sellega kohandada.

Euroopa Politsei ameti (Europol) 11. augustil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 26. mai 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-83/09, Kalmár versus Europol

(Kohtuasi T-455/11 P)

(2011/C 290/27)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Euroopa Politsei amet (Europol) (esindajad: D. Neumann, D. El Khoury ja J. Arnould, keda abistasid advokaadid D. Waelbroeck ja E. Antypas)

Teine menetluspool: Andreas Kalmár (Haag, Madalmaad)

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus ja teha asjas sisuline otsus, kuivõrd Avaliku Teenistuse Kohus

a) tühistas Europoli 4. veebruari 2009. aasta otsuse, millega Europoli direktor ütles üles tähtajalise töölepingu A. Kalmáriga, 24. veebruari 2009. aasta otsuse, millega Europoli direktor vabastas asjaomase isiku teenistuskohustuste täitmisest etteteatamistähtaja jooksul, ja 18. juuli 2009. aasta otsuse, millega jäeti rahuldamata A. Kalmári kaebus;

b) mõistis Europolilt A. Kalmári kasuks välja 5 000 euro suuruse kahju hüvitis;

c) mõistis kõik kulud välja Europolilt;

— mõista esimese astme ja apellatsioonimenetluse kulud välja A. Kalmárlt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kuus väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on keeldu otsustada *ne ultra petita* ja kaitsõigusi. Apellandi arvates hindas Avaliku Teenistuse Kohus väiteid, mida A. Kalmár ei olnud esitanud.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsuste seaduspärasuse hindamisel on lähtunud väärist õiguslikust arusaamast. Avaliku Teenistuse Kohus on väärist kohaldanud eelkõige hoolitsus- ja põhjendamiskohustust.
3. Kolmas väide, et Avaliku Teenistuse Kohus on tühistamis- taotluse eseme osas lähtunud väärist õiguslikust arusaamast. Avaliku Teenistuse Kohus oleks pidanud 18. juuli 2009. aasta otsuse kvalifitseerima ebasoodsaks otsuseks, mis on samuti allutatud kohtulikule kontrollile.
4. Neljas väide, et Avaliku Teenistuse Kohus tegi mitmeid vigu, leides, et Europol „ei arvestanud” või „ei arvestanud vajalikul määral” teatavaid „olulisi faktilisi asjaolusid, mida ei saa jätta tähelepanuta”.
5. Viies väide, et vaidlustatud otsust ei ole piisavalt põhjendatud.
6. Kuues väide, et kahju hüvitis on alusetult määratud.